Dan D. Farcas - De ce sunt tinute secrete observatiile OZN

Desi, la prima vedere, toata lumea se declara doritoare sa vada rezolvata enigma OZN, in realitate, exista nenumarate motive pentru care aproape nimeni nu doreste limpezirea lucrurilor.

Oamenii de stiinta au o aversiune fata de acest subiect. Ei simt, subconstient, ca o intelegere corecta a fenomenului OZN ar putea distruge o buna parte din sistemul nostru de credinte asupra realitatii. Ar trebui, de pilda, sa recunoastem ca multe afirmatii de tipul “nu poate exista o viteza mai mare ca cea a luminii” nu vor mai putea fi sustinute, de unde pierderea increderii in toata invatatura care se preda la scoala. In cel mai bun caz, savantii declara ca stiinta nu este inca pregatita sa se confrunte cu aceasta provocare, drept pentru care ar fi o pierdere inutila de timp si de bani sa ne ocupam de ea.

Invatatii au convingerea tacita ca lumea poate fi cunoscuta in intregime prin experiente de laborator si prin formule matematice, extinzand, prudent, teoriile existente. Tot ce nu intra in aceasta schema e considerat un nonsens. In consecinta, oamenii de stiinta vor considera ca si cele mai absurde explicatii traditionale – planeta Venus, fulgere globulare, vartejuri de praf, stoluri de pasari, fenomene naturale necunoscute, avioane secrete, baloane, farse etc. – sunt de preferat recunoasterii existentei fenomenului OZN, uitand ca stiinta nu se termina, nici macar “in linii mari” cu ceea ce cunoastem azi. Daca li s-ar aduce o dovada care ar contrazice convingerile lor, ei ar prefera sa o ascunda, in interesul linistii generale. Aceasta atitudine, aplicata fenomenului OZN, a fost numita de Edward Ruppelt Teorema Air Force: “Asta nu poate exista deci asta nu exista”. Situatia seamana cu o veche si celebra anecdota, cea cu taranul care, convins ca stie totul despre zootehnie, viziteaza, pentru prima data in viata lui o gradina zoologica. Dand cu ochii de girafa, o priveste din ce in ce mai uluit, dupa care se intoarce cu spatele spunand “nu, animalul acesta nu exista”...

Bazati pe acelasi tip de rationamente, savantii au sustinut, de pilda, pana in 1803, ca meteoritii nu exista, deoarece nu pot exista pietre in cer. Cu doua secole mai inainte, Galileo Galilei a invitat zadarnic cardinalii, care se pregateau sa-l condamne, sa priveasca prin luneta, sa se convinga ca Jupiter are sateliti. Cardinalii “stiau ei foarte bine care este realitatea” si nu erau dispusi sa se lase imbroboditi de un sarlatan. La ora actuala nu ne-am debarasat nici pe departe de aceasta meteahna. S-a schimbat doar lista metodelor si convingerilor noastre, la care tinem insa intr-un mod tot atat de irational ca si cardinalii de odinioara, desi sunt la fel de perisabile ca cele ale lor.

Astrofizicianul Jacques Vallée scria in cartea sa Dimensions: “In doua randuri am urmarit niste obiecte neidentificate, utilizand telescoape de mici dimensiuni. Cativa colegi ai mei, astronomi, au vazut si ei ceva asemanator si, dupa ce ne-am interesat, am constatat ca pretutindeni in lume exista astfel de observatii, facute de astronomi profesionisti si tinute secret. [...] Ei se gandeau doar la suprimarea inregistrarilor, negand observatiile. Atunci cand documentatia era inatacabila, o puneau pe seama avioanelor sau planetelor; iar atunci cand se demonstra ca nici un avion nu se putea comporta astfel, distrugeau datele”.

Jacques Vallée nu vorbea gratuit. In 1961 el lucrase in cadrul programului francez de urmarire a satelitilor, parte a unui program international coordonat de observatorul astronomic Smithsonian din Statele Unite. Intr-o noapte Vallée si colegii sai au observat un obiect care facea miscari prea ciudate pentru a fi satelit, totusi in mod sigur nu era nici avion nici balon.

Inainte ca inregistrarea magnetica a observatiei sa fi fost introdusa pe calculator, seful lor a confiscat banda si a sters continutul ei, desi vazuse cu proprii sai ochi fenomenul. Jacques Vallée se intreba de ce oare numai gandul unui presupus contact cu o alta forma de inteligenta provoaca reactii atat de violente. Asa a inceput sa-l preocupe problema OZN-urilor, devenind la ora actuala unul dintre cei mai prestigiosi investigatori in acest domeniu.

Dar fenomenul OZN nelinisteste si majoritatea religiilor traditionale, pilonul cel mai puternic al moralitatii. In cazul in care s-ar recunoaste realitatea contactelor OZN, ar trebui sa se accepte ca civilizatiile superioare noua ne-ar putea oferi si alte mijloace care duc la mantuire decat cele pe care noi le consideram singurele valabile. Multi fundamentalisti religiosi sunt convinsi (fiecare in felul sau) ca detin adevarul absolut si ultim asupra Divinitatii si a instrumentelor acesteia. Ei vor considera prin urmare ca tot ce e legat de extraterestrii este "lucratura Diavolului". Or influenta, inclusiv politica, a acestor fundamentalisti este foarte mare.

Un "contact prematur" cu o civilizatie mult superioara ar duce in mod cert la blocarea creativitatii culturii pamantene. Unii analisti cred chiar ca extraterestrii insisi se feresc, din acest motiv, sa ne ofere o dovada certa a prezentei lor. Carl Gustav Jung, unul dintre intemeietorii psihanalizei, vorbind de confruntarea noastra cu o civilizatie mai evoluata scria: "Fraiele ne-ar scapa din maini [...] ne-am regasi fara vise, am descoperi ca aspiratiile noastre intelectuale si spirituale sunt atat de depasite incat ne-ar lasa complet paralizati".

Nici militarii nu au motive sa agreeze subiectul. Pe vremea primelor observatii OZN, s-au acumulat stive de rapoarte. S-a observat repede ca sefii mai mult se enervau decat se bucurau de acestea, intrucat ceva necunoscut bantuia nestingherit cerul national, fara sa i se poata gasi nici explicatii nici antidot. Rezultatul a fost ca subalternii au inceput sa ezite sa mai raporteze superiorilor proportiile fenomenului, ceea ce a linistit cat de cat superiorii. Drept consecinta, subalternii au aplicat in continuare politica strutului.

Totusi armata a continuat sa urmareasca foarte atent, desi in cel mai mare secret, fenomenul OZN. Ea stia prea bine, asa cum scria Stanton Friedman, ca primul guvern capabil sa copieze viteza si hipermanevrabilitatea farfuriilor zburatoare va obtine un avantaj decisiv asupra adversarilor. In 1990 Friedman afirma ca "Daca posezi fragmente de tehnologie extraterestra, vei studia aceste tehnologii, iar proiectul respectiv va fi ultrasecret. S-ar putea o vreme sa nu prea stii ce sa faci cu informatia obtinuta, dar teama va fi mare ca nu cumva inamicul sa se dumireasca mai repede si sa utilizeze cele aflate pentru noi arme ofensive sau defensive".

Analistul Scott Mandelker avertizeaza si asupra unui alt pericol de care se tem oficialitatile: inteligenta care insoteste OZN-urile ar putea aduce pe Pamant o pace generalizata; or, "pacea este o amenintare ingrozitoare la adresa status quo-ului: pacea va face ca armatele sa lase armele, politia sa se restranga; intregul sistem economic va trebui sa gaseasca alte baze decat razboiul [...] Pentru cei aflati la putere, pacea este de-a dreptul periculoasa".

Daca s-ar sti ca in apropierea noastra exista tehnologii infinit mai performante decat cele pe care le avem noi, economia, bursa, industria, s-ar prabusi. Dar, asa cum preciza Friedman, un astfel de anunt ar fi o lovitura mai ales pentru nationalism, state nationale, politicieni. Tineretul va uita de tot ce se cheama apartenenta nationala, considerandu-se "cetateni ai Pamantului". "In loc sa ne mai concepem ca fiind americani, canadieni, peruvieni, francezi sau chinezi, poate vom incepe sa ne gandim la noi ca la pamanteni. Suna idilic, dar nici un

guvern nu va permite vreodata cetatenilor sai sa puna mai presus apartenenta planetara de cea nationala [...] Cea mai mare teama a cuiva aflat la putere [...] este ca va pierde aceasta putere".

Dar si majoritatea oamenilor, ca si societatea in ansamblu, s-ar bucura daca subiectul ar fi ingropat definitiv. Studii sociologice, unele finantate chiar de NASA, menite sa estimeze impactul intalnirii cu reprezentantii altor civilizatii, vorbeau de groaza in fata invaziei unui inamic implacabil, de erodarea structurilor traditionale de putere de pe glob, de prabusirea autoritatii, jafuri, panica generalizata. Astronomul Donald Menzel explica necesitatea unei politici a strutului fata de OZN-uri spunand "publicului ii este frica de «farfuriile zburatoare»; lipseste doar o scanteie pentru a da nastere unei valvatai de panica de dimensiuni nationale...".

Orice pasionat al fenomenului OZN va ramane uimit sa constate cat de multi sunt cei ce nu doresc sa afle detalii despre acest subiect, cat de mult le displace acestora cand sunt obligati sa admita realitatea unor observatii OZN si cat de bine se simt daca cineva ii asigura ca OZN-urile nu exista… Este un fapt binecunoscut ca si pana si acele persoane care, aparent, au suferit rapiri OZN, refuza sa admita realitatea celor petrecute, inclusiv pentru protectia propriului echilibru sufletesc.

Oamenii nu accepta cu placere ceea ce se opune convingerilor lor. Asa cum spunea in 1993 R. W. Silithoe, doctor in psihologie clinica, oamenii au tendinta sa creada in ceea ce ii face sa se simta confortabil. Necunoscutul ne sperie, in timp ce imaginea unei lumi simple, complet explicabile, ne face sa ne simtim mai in siguranta si mai relaxati.

Charles Fort scria, in urma cu aproape un secol, ca daca niste extraterestrii veritabili, cu infatisare omeneasca, ar cobori in plin New York si ar defila pe strazi cateva ore, dupa care ar pleca acasa, peste un timp s-ar gasi cineva care nu doar sa spuna ca totul a fost o farsa ci chiar ca el insusi a fost cel care a organizat aceasta farsa, dupa care locuitorii metropolei ar rasufla usurati, zicand ca de la inceput au suspectat ei ca "ceva nu este in regula cu extraterestrii astia".